SEVGİ DENİZİ

Yazan: Hasan Öztürk - 17 Ocak 2011

Günlerden Pazartesi…

Hava ayaz mı ayaz, kar lapa lapa alabildiğine yağmakta… Bu havada öğrencilerimin geleceğine hiç ihtimal vermiyorum.

Tepe üstünde, ormanlık alanda kurulu olan kendine has yaşam biçimiyle ve iklimiyle farklı bir dünyada kendimle baş başa kalmıştım.

Paylaşımcı insanı ve çok sevimli bulduğum öğrencilerimle çok ısınmıştım köye ve köyün doğal yaşantısına…

Saat 09.00. dışarıdan sesler geliyor. Yalnızlığıma son vermek isteyen erkenci Ercan ve arkadaşları gelmişti. Sonrasında diğer gruptaki öğrencilerim.

-"Nasıl gelebildiniz?" diye soruyorum.

-"Biz geliriz öğretmenim" diyorlar. Aralarında 3-4 km.lik mesafedeki yollardan gelenler bile var.
Tek düşüncem; çocuklar için bir servis aracının ayarlanması ve okula yorgun bir şekilde gelmelerinin önlenmesi…
Bunu ayarlayabilirsek çok mutlu olacağım.

Yeşiltepe'de köy odası yok, sosyal hayat sadece okuldan ibaret.

Derse başlamadan önce Taşova'dan gönderilen malzemeleri dağıtıyorum çocuklarıma…

Taşova Eczanesi'nin gönderdiği diş fırçası ve macunlarla birlikte, Aslan Berber hocamın vasıtasıyla İstanbul'daki bir vakıf kolejinin yardım kolilerinin içindekileri dağıttığımda ise; çocukların gözlerindeki sevinç ve ışıltıları görmemle birlikte derse bir başka şevk ve heyecanla başlıyordum.

Köye ve öğrencilerime gösterilen ilgi elbetteki beni ve çocuklarımı ziyadesiyle mutlu ediyordu.

Bu arada Kaymakamımız İbrahim Halil Şivgan'ın öncülüğünde başlatılan renovasyon (yenileme-iyileştirme) projesi kapsamında kalorifer kazanı ve peteklerin takılmasıyla da okulumuz bir başka havaya bürünüyordu.

Çatı için kiremitler, Çanakkale Seramik tarafından gönderilen fayanslarında temin edilmesiyle, gelecek sene okulumuzun modern bir yapıya kavuşacağını tahmin etmek hiç zor olmasa gerek…

Bu arada telefonum çalıyor. Uzaklardan bir ses, çocukluk arkadaşım (H.U) arıyordu. "O köy okulunda görev almana çok sevindim. Taşova'ya geldiğimde ilk ziyaretim senin okuluna olacak." Diyordu.
Ben de; "Gelirken Atatürk Büstü getirirmisin? dediğimde,

"Bir haftaya kadar köye büstü gönderiyorum" diye cevap verince önemli bir eksikliği giderecek olmanın sevincini birlikte yaşama fırsatı buluyorduk..

Dedim ya, kovulana dek buradayım. Bilgiye aç, öğretime susamış olan çocuklarımı yüz üstü bırakmaya hiç niyetim yok.

Bu çocuklar ki; Cumartesi-Pazar okul yok diye ağlayan çocuklar…

Bu çocukların bana gösterdiği saygı ve sevginin beni şımartmasından çok korkuyorum……

Bu öyle bir SEVGİ DENİZİ ki uçsuz bucaksız ve tarif etmesi çok güç…. Yaşamak gerekir..

Herkesin bir günlüğüne de olsa böyle bir duygu denizinde yüzmesini inanın çok isterim..

Kışı çetin geçse de, kibrit alacak bir bakkalı olmasa da, çocuklarımın oynayacağı bir oyun parkı olmasa da, 5 sınıf bir arada olsa bile …

Yeşiltepe'yi ve öğrencilerimi çok seviyorum.

Dostça ve sevgiyle kalın…….

Yorum Ekle

Hasan Öztürk

X